

AKADEMIA MUZYCZNA

im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

FELIKS RYBICKI

(1899-1978)

KOMPOZYTOR, DYRYGENT, PEDAGOG

Koncert z okazji 125 rocznicy urodzin

CZWARTEK, 14 LISTOPADA 2024, godzina 18:00

Magdalena WÓR

mezzosopran

Martin LABAZEVIČH

fortepian

Bogumiła WERETKA-BAJDOR

fortepian

Wojciech SZLACHCIKOWSKI

skrzypce

Błażej GOLIŃSKI

wiolonczela

Rodzina kompozytora chciałaby podziękować Artystom
za ich wkład w promowanie twórczości Feliksa Rybickiego;
Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku
za udostępnienie swojej gościnnej sali koncertowej;
Polskiemu Wydawnictwu Muzycznemu oraz
Związkowi Kompozytorów Polskich za honorowy Patronat

Kartka z albumu

Walc

Bajka

Martin LABAZEVIČH

Oj nocko [sł. Maria Konopnicka]

Skrzynka [sł. Halina Zielińska]

Nie zapomina się [sł. Halina Zielińska]

Moja dróżka [sł. Aleksander Rymkiewicz]

Do snu [sł. Janina Gillowa]

Magdalena WÓR

Martin LABAZEVIČH

Gavot

Krakowiak

Wojciech SZLACHCIKOWSKI

BOGUMIŁA WERETKA-BAJDOR

Romans

Stary romans

Błażej GOLIŃSKI

Martin LABAZEVIČH

Sonatina II

Quasi walc

Polka

Martin LABAZEVIČH

Nie wiem skąd [sł. Janina Gillowa]

Ja pragnę zakochać się [sł. Janina Gillowa]

Ciernie [sł. Adam Kotowski]

Dwa słowa [sł. Janina Gillowa]

Magdalena WÓR

Martin LABAZEVIČH

FELIKS RYBICKI urodził się w Warszawie 125 lat temu (24 stycznia 1899). Od wczesnego dzieciństwa przejawiał talent muzyczny, o którego rozwój dbali jego rodzice (Józef Rybicki i Aleksandra, z d. Borzysławska). Wcześniej wykazywał zainteresowanie muzyką wokalną; swoją pierwszą pieśń (*Hej, Oracze!*) skomponował mając dziesięć lat.

W 1916 roku ukończył Gimnazjum im. Wojciecha Górskiego w Warszawie; prowadził w nim szkolny chór *Surma*, oraz komponował dla niego pieśni. Dyrygował także orkiestrą i chórem *Akademickiego Koła Muzycznego* (AKM), które zrzeszało studencką młodzież – miłośników muzyki – warszawskich wyższych uczelni. Prowadził także inne chóry (m.in. *Lutnia* wraz z Piotrem Maszyńskim). Jego pasja i profesjonalizm na tym polu zostały uwiecznione nominacją na kierownika Chóru Oratoryjnego Filharmonii Warszawskiej w 1937 roku. Niestety, tę ścieżkę zakończyła II wojna światowa.

Rybicki przez dwa lata był studentem Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, ale muzyka przeważyła. W latach 1919-1925 studiował kompozycję w klasie Romana Statkowskiego, następnie w klasie Witolda Maliszewskiego. Studiował również dyrygenturę w Konserwatorium Warszawskim u Emila Młynarskiego oraz Henryka Melcera. W 1922 r. został wyróżniony stypendium za „wybitny talent kapelmistrzowski”. Jego debiut dyrygencki (*Symfonia d-moll* Césara Francka), w Filharmonii Warszawskiej w 1926 został uznany za sukces.

Lata międzywojenne Rybickiego to współpraca z powstającą polską kinematografią: m.in. filmy *Księżna Łowicka* (1932; jeden z pierwszych dźwiękowych filmów polskiej produkcji, z wybitnymi ówczesnymi aktorami: Jaracz, Smosarska, Węgrzyn); *Profesor Wilczur* (1938). Rybicki skomponował do nich muzykę i dyrygował orkiestrą nagrywając ścieżkę dźwiękową. Interesował go także teatr; współpracował, m.in., z Arnoldem Szyfmanem jako kierownik chóru w Teatrze Polskim w Warszawie.

Bardzo ważny w życiorysie Rybickiego był związek z Polskim Radiem (PR). W ankiecie personalnej z 1952 roku napisał: „przeszło 20 lat współpracy z Polskim Radiem jako kapelmistrz i kompozytor”. Współpraca ta trwała prawie do końca życia (ponad 40 lat). Fonoteka Archiwum PR zawiera około 290 nagrań kompozycji Rybickiego, często pod jego dyrekcją. Jest to zaledwie część dźwiękowej spuścizny, gdyż nie wszystkie programy były nagrywane i nie wszystkie nagrania zachowały się. Z kolei w Nutotece Archiwum Polskiego Radia znajdują się 283 rękopisy (autografy) utworów skomponowanych na zamówienie PR (m. in. utwory orkiestrowe, ilustracje muzyczne do słuchowisk radiowych dla dzieci i młodzieży, piosenki), oraz 103 rękopisy aranżacji i opracowań utworów innych kompozytorów.

Wśród tego zbioru brak kompozycji przedwojennych tworzonych dla PR, gdyż archiwum to zostało w czasie wojny zniszczone lub wywiezione przez Niemców. Rękopis jednego z utworów (*Krakowiaki*, op. 29 z 1934 r.) został odnaleziony, wraz z autografami utworów kilku innych polskich kompozytorów, w berlińskim antykwariacie przez Michała F. Runowskiego, który zidentyfikował na nich pieczętki Polskiego Radia. P. Runowski zakupił a następnie przekazał te cenne nuty Polskiemu Radiu w 2004 r. Powiększone faksymilia odzyskanych rękopisów zdobią ścianę jednego z korytarzy budynku PR na rogu al. Niepodległości i ul. Malczewskiego w Warszawie, jako tzw. *Kolekcja berlińska*. Symbolicznie, Rybicki jest stale obecny w instytucji, dla której tworzył i której orkiestrą dyrygował przez wiele dekad swojego życia. Niedawno, wiosną br., Orkiestra Polskiego Radia pod dyrekcją Michała Klauzy dokonała nowych nagrań sześciu utworów Rybickiego.

Głębokie zamiłowanie do dyrygowania przejawiało się u Rybickiego w niecodziennych okolicznościach. Wywieziony z Warszawy w sierpniu 1944 r. do obozu pracy przymusowej w Zagłębiu Ruhry (firma Gustav Schubele, odlewnia stali w Schwelm), do końca wojny przebywał na terenie

Niemiec. Po upadku III Rzeszy, trafił do obozu dla *Displaced Persons* (DP) w Sektorze Brytyjskim. Tam współorganizował liczącą ok. 25 osób orkiestrę składającą się z muzyków-byłych więźniów. Orkiestra występowała w obozach dipisowskich. Relacja z jednego z koncertów (w Pałacu Kruppa w Essen) podkreśliła wyjątkowość sytuacji: „I wreszcie nastąpiła niezapomniana chwila. (...) Sale Portretowe Pałacu Kruppa wypełniają dźwięki Polskiego Hymnu...” (*Głos Obozowy* nr 7 [News-Paper of Polish Camp 15; Mülheim (Ruhr)] 11.VIII.1945).

Rybicki wrócił do Warszawy w listopadzie 1945. Zdeterminowany był zostać w stolicy, mimo ruin, braku pracy i rozłąki z rodziną. (Jego żona – Helena z d. Penther, z dwiema córkami – Ewą i Barbarą, po wysiedleniu z Warszawy jesienią 1944 r., znalazła pracę na Śląsku.) Rybicki w tym okresie kontynuował, rozpoczętą w czasie okupacji, pracę nad cyklem pedagogicznym na fortepian. Złożony ze zbiorów *Pierwsze kroki, Zaczynam grać, Już gram, Gram wszystko, Mały modernista, Etiudy na [samą] lewą rękę*, początkowo w edycjach Arcta, następnie „Czytelnika”, był wielokrotnie wznawiany przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM) i stał się kanonem polskiej fortepianowej literatury pedagogicznej. Cykl ten zamyka *Koncert dla małych rąk* (z orkiestrą), wznowiony niedawno przez PWM ze wstępem Prof. Andrzeja Jasińskiego.

Po wojnie Rybicki kontynuował współpracę z Polskim Radiem jako kompozytor oraz dyrygent. Skomponował też muzykę do kilku filmów dokumentalnych, ale był to już cień przedwojennej działalności na tym polu.

Na początku lat 50. przyjął propozycję pracy od Prof. Władysława Walentynowicza, współzałożyciela Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Sopocie. Przez kilka lat, dojeżdżając z Warszawy, prowadził tam klasę dyrygentury.

Od 1957 do przejścia na emeryturę w 1970 kierował orkiestrą Państwowego Liceum Muzycznego im. K. Szymanowskiego w Warszawie. Rybicki, jako doświadczony dyrygent, doprowadził ją do bardzo wysokiego poziomu artystycznego, kształtując muzyków, z których wielu znalazło się w czołówce polskiego życia muzycznego.

Rybicki zmarł 24 sierpnia 1978 w wieku 79 lat w Warszawie. Jego grób znajduje się na tzw. Starych Powązkach; jego nazwisko zostało umieszczone na tablicy muzyków zasłużonych dla polskiej kultury.

Spuścizna twórcza Feliksa Rybickiego jest bogata i wielostronna. Obejmuje muzykę symfoniczną (m.in. *Suita symfoniczna - Moniuszkiana*, op. 6; tryptyk „*Trzy Nimfy – Tre Nimfe*”, op. 11; kantata „*Gody Weselne*” op. 43); a także koncerty instrumentalne: na flet (*Concertino* op. 51); na fortepian (*Koncert dla małych rąk* op. 53); na róg (*Koncert* op. 56); muzykę kameralną (m.in. *Kwartet smyczkowy C-dur* op. 40); drobne utwory instrumentalne, fortepianowe (w tym cykl pedagogiczny) oraz muzykę wokalną (pieśni solowe i chóralne). Ważną częścią twórczości FR są ilustracje muzyczne do audycji radiowych (m.in. baśń symfoniczna „*Marysia Sierotka i Krasnoludki*”, libretto Hanny Januszewskiej wg Marii Konopnickiej; „*Niebieski ptak*”, libretto H. Januszewskiej wg Maurice Maeterlincka), a także muzyka teatralna i filmowa.

Różnorodna spuścizna Rybickiego jest rozproszona. Zachowane autografy, kopie i druki znajdują się m.in.: w Bibliotece Narodowej; w Bibliotece, Muzeum, Archiwum Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego im. St. Moniuszki; w Nutotece-Archiwum Polskiego Radia; w Polskim Wydawnictwie Muzycznym; w Archiwum Kompozytorów Polskich Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie, oraz w Bibliotece Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Z inicjatywy córki kompozytora (Barbary) oraz muzykologa Andrzeja Spóza, trwają obecnie prace nad stworzeniem Katalogu twórczości Feliksa Rybickiego.

Urodzona w Polsce mezzosopranistka **MAGDALENA WÓR** jest absolwentką wielu prestiżowych programów wokalnych, między innymi: programu Placida Dominga przy Narodowej Operze w Waszyngtonie, programu Merola przy Operze w San Francisco, programu Marleny Malas przy Instytucie Chautauqua w stanie Nowy Jork, oraz Internationale Sommerakademie Universität Mozarteum w Salzburgu. Jest finalistką i laureatką wielu konkursów wokalnych, między innymi Konkursu Opery Metropolitan w Nowym Jorku, Międzynarodowego Konkursu im. Stanisława Moniuszki w Teatrze Wielkim w Warszawie, Konkursu Marcella Giordanii w Katanii, oraz Konkursu Marcelli Sembrich Kochańskiej w Nowym Jorku.

Magdalena Wór ma w swoim repertuarze ponad dwadzieścia ról operowych, między innymi tytułową rolę Carmen Bizeta, Kopciuszka z *La Cenerentola* Rossiniego, Cherubina z *Le Nozze di Figaro* Mozarta, Macochę Madame de la Haltière z *Cendrillon* Masseneta, Meg Page z *The Merry Wives of Windsor* Nicolai, Baba the Turk z *The Rake's Progress* Strawińskiego, Suzuki z *Madama Butterfly* Pucciniego, oraz Orfeusza z *Orfeo ed Euridice* Glucka. Występowała między innymi z Operą Narodową w Waszyngtonie, Palm Beach Operą na Florydzie, na otwarciu sezonu Opery Bałtyckiej, z Operą w Atlancie, Waszyngtońską Operą Koncertową, Operą Stanu Virginia, Operą Stanu Alabama, oraz z licznymi orkiestrami, m.in. Narodową Filharmonią w Waszyngtonie, Narodową Orkiestrą Symfoniczną w Waszyngtonie, Orkiestrą Symfoniczną w Atlancie, w Seattle, w Richmond, w Memphis, Orkiestrą Symfoniczną Stanu Alabama, Barokową Orkiestrą New Trinity Baroque koncertującą w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, oraz na koncertach i Galach Operowych we Włoszech, Meksyku, Wielkiej Brytanii, i Filipinach. W maju przyszłego roku Pani Magdalena ma zaplanowane tournée po Brazylii z pianistką Theresą Bogard.

Magdalena Wór śpiewała m.in. pod batutą Placida Dominga, Vladimira Ashkenazy, Roberta Abbado, Piotra Gajewskiego, Piotra Salabera, Harry Bicketa, Heinza Fricke, Emmanuela Villaume, Jean-Luc Tingauda, Jiří Bělohlávka, i Roberta Spano. W swoim dorobku artystycznym ma wiele utworów wokально-instrumentalnych, m.in.: Pergolesi i Vivaldi *Stabat Mater*, Mozart, Verdi i Duruflé *Requiem*, *Peer Gynt* Griega, *III Symfonia Op. 36 „Symfonia Pieśni Żalonych”* Góreckiego, *Johannes-Passion*, *Wielka Msza h-Moll*, oraz *Magnificat* Bacha, kantatę *Alexander Nevsky* Prokofiewa, oraz *Petite Messe Solennelle* Rossiniego.

Studia wokalne odbyła pod kierunkiem sopranistki Magdaleny Falewicz oraz barytona Fredericka P. Burchinala. W roku 2022 Magdalena Wór uzyskała stopień doktora sztuk muzycznych na University of Georgia w Stanach Zjednoczonych. Od 2023 roku jest profesorem na Uniwersytecie Stanu Wyoming, gdzie prowadzi zajęcia wokalne oraz Warsztaty Operowe.

Chwalony przez krytykę za liryzm, wirtuozerię i intensywność wykonawstwa, pianista **MARTIN LABAZEVIČH** występował w wielu salach koncertowych i na festiwalach w Polsce, Ukrainie, Finlandii, Niemczech, Austrii, Włoszech, Hiszpanii, Izraelu, Japonii, Korei Południowej, Peru i Stanach Zjednoczonych.

Urodzony w Polsce, studiował w Konserwatorium w Odessie na Ukrainie oraz w Manhattan School of Music w Nowym Jorku. W 2019 roku uzyskał stopień doktora sztuk muzycznych w Rome School of Music, Drama and Art w Waszyngtonie. Do jego głównych nauczycieli i mentorów należą Nina Svetlanova, Horacio Gutierrez, Dmitri Bashkirov, Bella Davidovich i Jorge Luis Prats. Był solistą z orkiestrami w Hiszpanii, Polsce, Litwie, Japonii i Stanach Zjednoczonych. O wydaniu jego debiutanckiej płyty w wytwórni Delos, Koncertu Chopina no. 2 z

Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej pod dyrekcją Ewy Strusińskiej, Magazyn Fanfare napisał: „Jego interpretacja Chopina jest płynna i przekonująca. Gra ze znakomitą kontrolą rubato i ma najpiękniejszy sposób stapienia fraz”. O tym samym albumie ConcertoNet napisał: „...przyjemnie powstrzymuje się od przeciążania końcowego Allegro vivace Chopina z olśniewającą wielkością i wymowną precyzją, która mogłaby nawet równać się z Arturem Rubinsteinem”.

Zapalony kameralista, współpracował z Isidore Cohenem, Lukaszem Fossem, Ruth Laredo, Andresem Cardenese, Amitem Peledem, Ju-Young Baekiem, Michaeliem Mermagenem, a także kwartetami smyczkowymi Spokane i Vilnius String Quartet. Po debiucie jego tria fortepianowego Paderewski Trio w Weill Recital Hall w Carnegie Hall magazyn The Strad napisał: „... żywiłowy, wieloaspektowy, ... porywający od pierwszej nuty do ostatniej”.

W poprzednich sezonach artystycznych występował m.in. w: Zankel Hall w Carnegie Hall w Nowym Jorku; Terrace Theatre w Kennedy Center w Waszyngtonie; Damme Myra Hess Series w Chicago; Chopin Foundation w Miami oraz Philharmonic Society of Lima w Peru.

Jako pełen entuzjazmu pedagog, Labazevitch dzieli się swoją pasją do nauczania ze studentami Levine School of Music w Waszyngtonie. Jest także współzałożycielem Międzynarodowego Festiwalu Pianistycznego Puerto Rico w San Juan oraz dyrektorem artystycznym Kosciuszko Foundation Chopin Piano Competition i Chopin Piano Academy w Waszyngtonie. Od 2022 roku jest współzałożycielem The Paderewski Academy, hybrydowej akademii pianistycznej z siedzibą w Zurychu w Szwajcarii.

Martin Labazevitch jest artystą Steinwaya.

WOJCIECH SZLACHCIKOWSKI Studia muzyczne ukończył w Akademii Muzycznej w Gdańsku w 1988 roku w klasie skrzypiec prof. Krystyny Jureckiej. Swe umiejętności doskonalił na mistrzowskich kursach interpretacji w Łąncucie, Weimarze i Sienie (jako stypendysta Rządu Włoskiego) u takich pedagogów, jak Mirosław Rusin, Boris Belkin, Emanuel Borok.

Po ukończeniu studiów został asystentem prof. Krystyny Jureckiej. Przewody kwalifikacyjne przeprowadził w latach 1994 – I stopnia i 2001 – II stopnia. W 2012 roku otrzymał tytuł profesora sztuk muzycznych. Prowadzi klasę skrzypiec w Akademii Muzycznej w Gdańsku. Pełnił funkcję Kierownika Katedry Instrumentów Smyczkowych (2012-

2021) Prorektora ds. artystycznych (2021-2024).

W latach 1992-2007 był solistą Estrady Kameralnej Filharmonii Narodowej w Warszawie. Ma na swoim koncie występy w kraju i za granicą: w koncertach z orkiestrą, recitalach i koncertach kameralnych. Współpracował z wieloma zespołami orkiestrowymi, między innymi z Filharmonią Bałtycką w Gdańsku, Polską Filharmonią Kameralną, Polską Orkiestrą Kameralną i Orkiestrą *Sinfonia Varsovia*. Jest laureatem Konkursu „Muzyczne Orły 2024” (płyta CD „W starym dworku” z premierami fonograficznymi muzyki polskiej, nagrana z pianistką Bogumiłą Weretką-Bajdor).

BOGUMIŁA WERETKA-BAJDOR Absolwentka Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki Gdańsku, w klasie fortepianu prof. Katarzyny Popowej – Zydroń oraz kameralistyki prof. Krystyny Suheckiej i prof. Anny Prabuckiej - Firlej. W roku 2008 uzyskała tytuł doktora sztuk muzycznych, a w roku 2017 uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka. Przez ponad 3 dekady działalności artystycznej wielokrotnie koncertowała jako solistka i kameralistka w różnych ośrodkach w kraju i za granicą: w Rosji, Francji, Szwecji, Iranie, Niemczech, na Białorusi, na Litwie, we Włoszech i w USA. Towarzyszyła studentom instrumentalistom oraz wokalistom na ogólnopolskich i międzynarodowych kursach i konkursach, gdzie zdobywali nagrody i wyróżnienia. W dorobku artystycznym ma również wiele prawykonań

utworów kompozytorów polskich i zagranicznych. Dokonała nagrań płytowych do przewodów doktorskich i habilitacyjnych utworów m.in. Witolda Lutosławskiego, Henryka Melcera – Szczawińskiego, Zygmunta Noskowskiego, Wandy Landowskiej, Aleksandra Michałowskiego, Christiana Sindinga oraz Karola Rathausa (światowa fonograficzna prapremiera obu sonat na skrzypce i fortepian, DUX 1347, 2016).

Od ukończenia studiów pracuje w macierzystej uczelni na Wydziale Instrumentalnym jako pianista - akompaniator współpracując ze skrzypkami i flecistami oraz jako pianista-korepetytor na Wydziale Wokalno-Aktorskim. W latach 2019-2020 była Prodziekanem Wydziału Instrumentalnego, a od roku 2022 pełni funkcję Dziekana tego wydziału.

Błażej GOLIŃSKI Absolwent Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w klasie wiolonczeli prof. Romana Sucheckiego. Swój warsztat doskonalił także podczas Mistrzowskich Kursów Interpretacji oraz Lekcji Mistrzowskich u takich pedagogów jak: Mischa Maisky, Ivan Monighetti, Victoria Yagling, Angelika May, Roman Jabłoński.

Od 2002 roku nieprzerwanie prowadzi klasę wiolonczeli w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, w roku 2023 uzyskał tytuł profesora sztuki. Prowadzi również Kursy Mistrzowskie i Lekcje Mistrzowskie w kraju i za granicą oraz zasiada w Jury konkursów muzycznych.

Od 2004 roku współpracuje z Polską Filharmonią Bałtycką im. F. Chopina w Gdańsku, gdzie piastuje stanowisko koncertmistrza grupy wiolonczel. Z Orkiestrą Kameralną Hanseatica oraz Orkiestrą Symfoniczną Polskiej Filharmonii Bałtyckiej występował również jako solista. W latach 2001/2005 współpracował z Orkiestrą Stołecznego, Królewskiego Miasta Krakowa – Sinfonietta Cracovia jako lider grupy wiolonczel.

Błażej Goliński jest laureatem i finalistą konkursów wiolonczelowych i kameralnych, wśród których można wymienić konkursy w Poznaniu (VII Ogólnopolski Konkurs Wiolonczelowy im.

Dezyderiusza Danczowskiego), Gdańsku, oraz we Florencji (Międzynarodowy Konkurs Muzyki Kameralnej Premio Vittorio Gui). Wielokrotnie wyróżniany stypendiami m.in: Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Miasta Gdańska czy Marszałka Województwa Pomorskiego.

Dokonywał nagrań dla m. in. takich wytwórni jak Dux, Anagram, CD Accord, Acte Prealable czy BCD Records.

Od roku 2004 członek zarządu fundacji „Hanseatica” zajmującej się inicjowaniem i wspieraniem przedsięwzięć artystycznych w kraju i poza jego granicami, a także wspieraniem muzyków i zespołów muzycznych. Od roku 2017 współtworzy wraz ze skrzypkiem Robertem Kwiatkowskim i pianistką Dominiką Głapiak Polish Piano Trio.

Feliks RYBICKI: Ważniejsze kompozycje wg Autora (kopia autografu; fragment)

Feliks Rybicki

- 3 -

Kompozycja: mur. filmowa, teatralna,
audyjo radiowe (iil. muzyka), estradowa
i pedagogiczna

Ważniejsze kompozycje:

Pięcni (estradowe) na 197. 2 fortepianem
op 1 i op 3 - wyd. Gebethner i Wolff
op. 37; 44 - w rękopisie lub światłodruk

op. 7. Na Anioł Pański do śśw. Kar. Breruy-
Tedmajera na 2 skrzypki i capella
(na zamówienie „Choru Akademickiego”
w Krakowie - jubileusz 40-letnia - 1924 r.)
rękopis - materiał także i u autora.

op. 11. Trzy nimfy (Tré nimfy). Fryftek
na ork. Smyeekowg (1928) rękopis -
materiał w M.O.S.P.R. - Katowice i u autora.

op. 16. Nad murem Pięcni na sopran
dramatyczny i wielką ork. symf (1930 r.)
3, 3, 3, 3; 4, 3, 3, T. ba Timp. Batt. - Orki.
rękopis i czas ca 15 min.
materiał C.O.P. i A (P.M.M.) i u autora.

A 18. Opowieści o tyszmiejszej królowinie
(skł. L. Staff) na wielki chór mieszany
sopran i tenor solo (partes i tań-tań ad libit)
I^a nagroda na konkurs. Echa - Macier. (1931+)
we Lwowie. rękopis - chór "Harfa"
czas ca. - 15 m.

op. 29. "Krakowiaki" fantazja orkiestry.
(około 1934) wyd. Arcta 1937 - partytura
i głosy
(~~2~~ 2, 2, 2, 2, 4, 2, 3, T-ba - Timp, Batt, Archi.
materiały COPIA (P.W.M.); P. Radio - W-wa,
Katowice.

op. 43. Gody weselne. Kandała czas ca 60'
na sopran, alt, tenor, baryton i bas,
chór mieszany i ork. symfoniczną.
P. R. W-wa

op. 47.
Quida silska - na ork. symfon. i
chór mieszany. materiały P. Radio W-wa
czas ca 15 min.
materiały Zwiszek Słuckich Kół Spiewających
Katowice - P. Radio W-wa.

op. 40. Kwartet smyczkowy. (1942-43)
in D^o. rękopis u autora; P. Radio W-wa

PATRONAT HONOROWY

